

POSTANOWIENIE

Dnia 22 sierpnia 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Pastuszko

w sprawie ze skargi J. P.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki
w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w Katowicach w sprawie o sygn.
V AGz 189/23,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw
Publicznych w dniu 22 sierpnia 2024 r.:

- 1. odrzuca skargę;**
- 2. nakazuje zwrócić ze Skarbu Państwa – Sądu Apelacyjnego
w Katowicach na rzecz J. P. kwotę
200 (dwieście) zł uiszczoną tytułem opłaty od skargi.**

UZASADNIENIE

Pismem z 28 czerwca 2024 r. J. P. (dalej: „Skarżący”),
reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika, złożył do Sądu Najwyższego
za pośrednictwem Sądu Apelacyjnego w Katowicach skargę na naruszenie
prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym
bez nieuzasadnionej zwłoki toczącej się przed Sądem Apelacyjnym w Katowicach
pod sygn. V AGz 189/23 i wniósł o:

1. stwierdzenie, że nastąpiła przewlekłość postępowania dotyczącego rozpoznania zażalenia na postanowienie Sądu Okręgowego w Katowicach z 14 czerwca 2023 r. w sprawie o sygn. XIV GC 185/21/MP;
2. wydanie zaleceń Sądowi rozpoznającemu zażalenie podjęcia w wyznaczonym terminie odpowiednich czynności zmierzających do wydania orzeczenia kończącego;
3. zasądzenie od Skarbu Państwa na rzecz Skarżącego sumy pieniężnej w wysokości 5000 zł;
4. zasądzenie zwrotu kosztów postępowania, w tym zwrotu kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych;
5. dopuszczenie i przeprowadzenie dowodów ze wskazanych dokumentów.

W uzasadnieniu Skarżący wskazał, że pismem z 27 lipca 2023 r. złożył zażalenie na postanowienie Sądu Okręgowego w Katowicach z 14 czerwca 2023 r. sygn. XIV GC 185/21/MP. Skutkowało to wszczęciem przed Sądem Apelacyjnym w Katowicach postępowania odwoławczego, które – jak ocenił Skarżący – ma przewlekły charakter i narusza jego prawo do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki.

Pismem z 4 marca 2024 r. Skarżący złożył do Sądu Apelacyjnego w Katowicach wniosek o podjęcie czynności w postępowaniu zażaleniowym, który to pozostał bez rozpoznania. Jak Skarżący podkreślił, od wniesienia zażalenia do dnia złożenia niniejszej skargi upłynęło blisko 11 miesięcy.

Uzasadniając wysokość żądanej kwoty wskazał on, że stanowi ona dwuipółkrotność należnej mu kwoty minimalnej a okoliczności sprawy w pełni uzasadniają jej przyznanie.

Postanowieniem z 5 lipca 2024 r. Sąd Apelacyjny w Katowicach w sprawie V AGz 189/23 rozpoznał zażalenie Skarżącego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora

i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn. Dz.U. 2023, poz. 1725, dalej: „ustawa o skardze na przewlekłość”), strona może wnieść skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie zmierzające do wydania rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie trwa dłużej niż to konieczne dla wyjaśnienia istotnych okoliczności faktycznych i prawnych albo dłużej niż to konieczne do załatwienia sprawy egzekucyjnej lub innej dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego (przewlekłość postępowania). Natomiast w myśl art. 5 ust. 1 ustawy o skardze na przewlekłość skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiła przewlekłość postępowania, wnosi się w toku postępowania w sprawie.

Przepisy ustawy o skardze na przewlekłość nie przewidują możliwości wniesienia tej skargi w postępowaniu wpadkowym. W orzecznictwie Sądu Najwyższego od dawna formułuje się pogląd, że przez „tok postępowania w sprawie” w znaczeniu przyjętym w art. 2 ust. 1 i art. 5 ust. 1 ustawy o skardze na przewlekłość, należy rozumieć „postępowanie co do istoty sprawy” a nie postępowanie zażaleniowe jako incydentalne (uboczne), którego bieg nie powoduje „przejścia” rozpoznania istoty sprawy do sądu wyższej instancji (zob. postanowienia Sądu Najwyższego z: 15 listopada 2012 r., KSP 15/12; 24 września 2014 r., III SPP 206/14; 13 listopada 2014 r., III SPP 227/14; 16 czerwca 2015 r., III SPP 12/15; 10 stycznia 2017 r., III SPP 65/16; 18 czerwca 2021 r., I NSP 39/21; 6 września 2023 r., I NSP 10/23). To oznacza, że niedopuszczalna jest skarga na przewlekłość postępowania zażaleniowego jako postępowania incydentalnego (zob. postanowienia Sądu Najwyższego z: 13 listopada 2014 r., III SPP 227/14; 16 czerwca 2015 r., III SPP 12/15; 10 stycznia 2017 r., III SPP 65/16; 6 lutego 2018 r., WSP 2/17; 18 czerwca 2021 r., I NSP 39/21).

Przenosząc powyższe na realia rozpoznawanej sprawy, Sąd Najwyższy ustalił, że skarżący domaga się stwierdzenia przewlekłości postępowania zażaleniowego przed Sądem Apelacyjnym w Katowicach, którego przedmiotem jest postanowienie o udzieleniu zabezpieczenia. W takim stanie rzeczy nie ulega wątpliwości, że postępowanie w przedmiocie udzielenia zabezpieczenia

ma charakter incydentalny i – jak już była o tym mowa – z tej racji nie jest objęte ustawą o skardze na przewlekłość, zaś wniesiona skarga podlega odrzuceniu.

Mając na względzie powyższe, Sąd Najwyższy na podstawie art. 395 § 1 w zw. z art. 397 § 1¹ w zw. z art. 394¹ § 3 w zw. z art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość orzekł, jak w sentencji.

Na podstawie art. 17 ust. 3 ustawy o skardze na przewlekłość zwrócono skarżącemu opłatę od skargi w wysokości 200 zł.

[SOP]

[ms]